

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **AGOLI s.r.o.**, se sídlem Hvoždanská 2237/5, Praha 4 (zaniklé výmazem z obchodního rejstříku 3. 9. 2019), zastoupené Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Laubova 1729/8, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 1. 2018, čj. 3038/18/5300-22441-711913 a čj. 3096/18/5300-22441-711913, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2019, čj. 9 Af 12/2018-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedenými rozhodnutími zamítl odvolání žalobkyně (dále „stěžovatelka“) proti rozhodnutím Specializovaného finančního úřadu (dále též „správce daně“) o doměření daně z přidané hodnoty a tato rozhodnutí potvrdil, a dále žalovaný změnil rozhodnutí správce daně o doměření daně z přidané hodnoty tak, že stěžovatelce doměřil daň z přidané hodnoty spolu s penále. Proti těmto rozhodnutím podala stěžovatelka žaloby, které Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) podle § 70 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jako nedůvodné zamítl. Proti tomuto rozsudku městského soudu obdržel Nejvyšší správní soud 14. 11. 2019 kasační stížnost, podanou jménem žalobkyně advokátem Mgr. Radkem Vachtlem.

[2] Před posouzením důvodnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval splněním podmínek řízení o kasační stížnosti. Z úřední činnosti na základě úplného výpisu z obchodního rejstříku zjistil, že stěžovatelka jakožto právnická osoba byla 3. 9. 2019 vymazána z obchodního rejstříku bez právního nástupce. Výmazem z obchodního rejstříku stěžovatelka v souladu s § 185 zákona č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem,

zanikla, čímž pozbyla způsobilost k právům a povinnostem jak hmotněprávním, tak procesním.

[3] Podle § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu. Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž lze jednat ve věci samé (podmínky řízení).

[4] Nedostatek některé podmínky nebo její zánik v průběhu řízení má procesní následky odvislé od toho, zda jde o nedostatek podmínky odstranitelný či neodstranitelný. Vždy však nedostatek některé z podmínek řízení způsobuje, že soud nesmí před jeho odstraněním vydat meritorní rozhodnutí. Podmínkami řízení jsou tedy takové podmínky, bez jejichž existence nemůže dojít k rozhodnutí ve věci samé. Teorie procesního práva (srov. např. Drápal, L., Bureš, J. et al. Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 669) a ve shodě s ní soudní praxe (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2009, čj. 4 Ads 127/2008-73) řadí mezi podmínky řízení, mimo jiné, způsobilost být účastníkem řízení (§ 33 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Postup soudu v případě, že účastník nemá způsobilost být účastníkem řízení a tento nedostatek podmínky řízení nelze odstranit, je upraven v § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Ten uvádí, že nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat, soud návrh usnesením odmítne.

[6] Jak je patrné z výše uvedeného, stěžovatelka zanikla výmazem z obchodního rejstříku 3. 9. 2019 a kasační stížnost byla jménem stěžovatelky podána až 14. 11. 2019. V době podání kasační stížnosti tedy stěžovatelka již neexistovala. Mgr. Radek Vachtl, advokát, který jménem stěžovatelky kasační stížnost podal, na upozornění Nejvyššího správního soudu, že stěžovatelka byla z obchodního rejstříku vymazána, nijak nereagoval.

[7] Za dané procesní situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemohl kasační stížnost stěžovatelky věcně projednat a odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení. Jednalo se totiž o kasační stížnost již neexistující právnické osoby, tedy nonsubjektu, který ji podat nemůže.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. prosince 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu